

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 718/07
17.01.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, мр Љубице Јеремић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и Стојана Јокића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3965/2005 од 20.12.2006. године, у седници одржаној 17.01.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3965/2005 од 20.12.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бачкој Паланци П.1022/2004 од 18.05.2005. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на возилу исплати износ од 45.946,41 динар, са затезном каматом од 10.09.2000. године до исплате, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх износ од 40.000,00 динара, са затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.936,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.3965/2005 од 20.12.2006. године жалба тужиоца је одбијена и пресуда првостепеног суда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизијски суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Тужба у спору поднета је суду 25.02.2000. године, а преиначена је на рочишту за главну расправу дана 18.03.2003. године истицањем тужбеног захтева за накнаду материјалне штете у износу од 45.946,41 динар и захтева за накнаду нематеријалне штете у износу од 40.000,00 динара.

Када у току имовинско-правног спора за новчано потраживање тужилац преиначи тужбу повећањем тужбеног захтева дозвољеност ревизије цени се према правилима парничног поступка важећим у време преиначења тужбе.

Одредбом члана 382. став 2. ЗПП, који је измењен одредбом члана 8. Закона о изменама Закона о парничном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 3/02, који је ступио на снагу 26.01.2002. године), у вези са чланом 491. став 4. републичког ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази износ од 300.000,00 динара.

У конкретном случају тужба је преиначена 18.03.2003. године, после ступања на снагу Закона о изменама ЗПП, а будући да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази износ од 300.000,00 динара, следи да ревизија у овом спору није дозвољена.

Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Председник већа - судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН

